

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVIII KONFERENCIJA

Vilnius, 2026 m. gegužės 8 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė VU MF
mokslo specialistė Urtė ŽAKARYTĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2026

Mokslo komitetas:

dr. Mindaugas Kvietkauskas
doc. dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Lina Malinauskienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylis
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
dr. Laura Lukavičiūtė-Navickienė
asist. dr. Agnė Abraitienė
gyd. rez. Domas Grigoravičius
doc. dr. Indrė Trečiokienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
dokt. Ignas Karnas
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
lekt. gyd. Andrius Apšega
jaun. asist. dr. Andrius Žučenka
jaun. asist. Ieva Kubiliūtė
prof. dr. Pranas Šerpytis

lekt. Artūras Mackevičius
asist. dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirklauskienė
dr. Audra Brazauskaitė
asist. dr. Diana Sukackienė
asist. dr. Žilvinas Chomanskis
prof. dr. Kristina Ryliškienė
asist. dr. Rokas Borusevičius
doc. dr. Saulius Galgauskas
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
gyd. rez. Kristina Lialytė
gyd. rez. Viktorija Mickevičiūtė
asist. dr. Dalia Krivaitienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas

prof. dr. (HP) Edvardas Danila
prof. dr. Nomeda Rima Valevičienė
asist. dr. Tomas Aukštikalnis
lekt. Mykolas Udrys
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
vyr. lekt. dr. Andrius Bleizgys
gyd. rez. Dominykas Budrys
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dokt. gyd. rez. Ugnė Mickevičiūtė
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigita Lesinskienė
asist. dr. Jelena Stanislavovienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Austėja Zubauskaitė
Giedrė Zdanavičiūtė
Arshia Tabassum Abdul Rahman
Ieva Jankūnaitė
Gabija Balčiūnaitė
Gabrielė Gudelytė
Marija Šarnauskaitė
Antanas Simonas Garuolis
Gabrielė Jurytė
Kornelija Klinskaitė
Nursat Gazizov
Sofija Šestak
Mindaugas Smetaninas
Deimantė Šerniūtė
Eva Kriaučiūnaitė
Edas Leščinskis
Agata Bruzgul
Erika Vaitkutė
Ugnė Mickutė

Gabija Mūraitė
Augustė Melaikaitė
Artemij Morozov
Raminta Kastecakaitė
Gustė Šuliauskaitė
Karolina Karneckaitė
Eglė Žulpaitė
Sylvia Rogoža
Gabrielė Jonauskaitė
Agnė Vasiulytė
Rūta Uksaitė
Roman Blinov
Marija Sarafinaitė
Eglė Valčiukaitė
Paulė Kergytė
Milda Černytė
Julija Grigaitytė
Dovydas Stankevičius
Greta Ramonaitė

Silvija Černiauskaitė
Danial Heidar
Edgaras Zaboras
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabija Marčiulaitytė
Achila Kasandra Lunkė
Meda Petrylaitė
Ernestas Gulbickis
Radvilė Kadytė
Julija Šnipaitytė
Smiltė Vaišvilaitė
Evelina Dakševičiūtė
Alicija Šavareikaitė
Elinga Inčirauskaitė
Milda Eleonora Griciūtė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2026

© Vilniaus universitetas, 2026

SVEIKATOS PRIEŽIŪROS DARBUOTOJŲ PROFESINIS PERDEGIMAS

Autorės. Beatričė BARTUŠEVIČIŪTĖ, Ugnė BASTAKYTĖ, Austėja BUMBLAUSKAITĖ, Monika BURKOVSKYTĖ, II kursas.

Vadovė. Dr. Jelena STANISLAVOVIENĖ, Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto Sveikatos mokslų instituto Visuomenės sveikatos katedra.

Tikslas. Išanalizuoti sveikatos priežiūros darbuotojų profesinio perdegimo paplitimą, simptomus ir jo priežastis.

Metodai. 2025 m. lapkričio – spalio mėnesiais atliktas kiekybinis tyrimas, taikant nekontaktinės anoniminės anketinės apklausos metodą per Google Forms. Anketą sudarė dvi dalys. Pirmoji – skirta surinkti informaciją apie sveikatos priežiūros darbuotojų demografines charakteristikas, gyvenimo, darbo sąlygas, antroje pateikti klausimai apie profesinį perdegimą, jo raišką, prevenciją. Kuriant klausimus remtasi Maslach Burnout Inventory klausimyno pagrindu. Tyrimo tikslinė grupė – 47 įvairiose sveikatos priežiūros įstaigose dirbantys sveikatos priežiūros darbuotojai, kurie atrinkti patogiosios atrankos būdu.

Rezultatai. 72 % respondentų nurodė patiriantys fizinius negalavimus ir (ar) dirglumą. 60 % – nemigą, nerimą ar motyvacijos stoką, tik 2 % nepatyrė jokių simptomų. Daugiau nei pusė apklaustųjų emocinį išsekimą jautė kartais, apie trečdalis dažnai arba labai dažnai, o kasdien – beveik 5 %. Nustatyta, kad 36 % galvojo apie profesijos keitimą dėl patiriamo perdegimo. Psichologinį spaudimą darbe jautė apie ketvirtadalis respondentų, o 13 % apklaustųjų buvo nepatenkinti santykiais su kolegomis. Apie 19 % respondentų nurodė neturintys aiškaus supratimo apie profesinio perdegimo apibrėžimą, maždaug trečdalis nežinojo ar jų darbovietėje yra teikiama psichologinė pagalba darbuotojams. Daugiau negu pusė respondentų teigė dirbantys prasmingą darbą, o 13 % nurodė jaučiantys sumažėjusią empatiją pacientams.

Išvados. Profesinis perdegimas yra atpažįstamas daugelio tyrime dalyvavusių sveikatos priežiūros darbuotojų, nurodžiusių, kad perdegimo požymiai jiems pasireiškia įvairiais fiziniais ir psichologiniais simptomais, darančiais įtaką darbo kokybei, santykiams su pacientais, kolegomis. Analizuojant perdegimo priežastis, išryškėjo psichologinio spaudimo darbe, ne visada palankių tarpusavio santykių bei nepakankamo informuotumo apie perdegimo sindromą ir pagalbos galimybes svarbą. Nustatyta, kad dalis darbuotojų nežino apie psichologinės pagalbos prieinamumą savo darbovietėse, kas gali riboti savalaikę prevenciją.

Raktažodžiai. Profesinio perdegimo sindromas; sveikatos priežiūros darbuotojai; Maslach klausimynas.